

[Niels Frederiksen.]

Statens Side til en Produktionsgren indenfor Landbruget, der igennem Aar ogsaa ved Venstres Forslag og Hjælp har arbejdet under toldbeskyttede Former. Jeg er langt mere en Tilhænger af den Form for Hjælp fra Statens Side, der kan kontrolleres af Offentligheden, saa at enhver ved, hvor Hjælpen bliver givet, end af den skjulte Form gennem Toldbeskyttelse for enkelte og for Forbrugerne som Helhed.

Angaaende denne Anmærkning paa Finansloven ønsker jeg ydermere at fremføre, at ganske vist giver Sukkerproduktionen Sæsonarbejde indenfor dansk Erhvervsliv, det skal indrømmes, men paa den anden Side er denne Produktion af en saadan Art, at den pr. Arealenhed giver større Arbejde og mere Fortjeneste end sikkert nogen anden Produktionsgren indenfor det danske Landbrug. Der er for mig ingen Tvivl om, at det har sin Værdi for det danske Landbrug som Helhed netop paa Grund af Forholdene, som de former sig i Øjeblikket, ikke at sprænge den Streng indenfor Landbrugsproduktionen, som Sukkerroedyrkingen er. Jeg kan ikke se rettere end, at hele Landbrugets Produktion er et samlet Hele i saa stor Udstrækning, at det ikke vil være uden Virkning, hvis Sukkerroedyrkingen standsedes og afløstes af Kornproduktion, der atter forøgede den i Forvejen stærkt udnyttede og sikkert hurtigt dalende Landbrugsproduktion, som Flæskeproduktionen er. Der er ingen, som skal faa mig til at tro, at man kan rive en saadan Produktionsgren ud af Helheden og mene, at det at holde den oppe har ingen Betydning for andre Produktionsgrene indenfor det samlede danske Landbrug. Samtidig er det utvivlsomt, at en Standsning af denne Produktion vil betyde Arbejdsløshed og Forringelse af Arbejdsfortjeneste for den almindelige Befolkning, der atter medfører Tilskud, Udgifter for det offentlige, for at modvirke den svigtende Arbejdsfortjeneste, som en Standsning af Produktionen bevirker.

Ud fra alle disse Betragtninger og i Forbindelse med det, vi indenfor det radikale Venstre har været med til at foreslaa og mener formaalstjenligt og rigtigt, er det, at vort Parti har støttet Regeringen i dens Forslag om at give et Tilskud som anført, en Haandsrækning, hvis det viser sig, at Forholdene nødvendiggør det. Vi er derfor klare over baade det foreliggende Tilfælde og Konsekvenserne deraf, og det radikale Venstre skal være villigt til at tage Konsekvenserne af denne vor Stilling ud fra de

Betragtninger, jeg har gjort gældende, idet vi hellere vil tage praktisk paa de foreliggende Spørgsmaal, som de former sig, end tage Konsekvenserne af at lade det passe sig selv og lade Offentligheden bære Udgifterne og Omkostningerne ved Forringelse af Arbejdsmuligheder og Fortjeneste, som afstedkommes ved, at man lægger Hænderne i Skødet i saa Henseende.

Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal var endvidere inde paa at omtale enkelte af de større Reformforslag, som er fremsat i dette høje Ting af den siddende Regering, han omtalte dem paa forskellig Maade efter Forslagenes Art og Karakter. Om Militærløvsforslagene skal jeg kun sige, at Oppositionspartierne paa dette Omraade — det fremgaar af den Diskussion, der er ført — staar med Agtpaaagivenhed vaagende over hinandens Handlemaade. Hvorvidt det skal lykkes at føre Militærforslagene frem til Løsning i denne Valgperiode, skal jeg lade være usagt, men, som jeg udtalte før, er det min Opfattelse, at Regeringen gjorde klogt i at prøve alle Muligheder og prøve paa at udnytte den Villie til at gaa ind i vore Betragtninger vedrørende vort Forsvarsvæsens Ordning, som man kan spore, i hvert Fald i store Kredse af Venstres Vælgerbefolkning.

Angaaende det andet store Principspørgsmaal, Jordlovsforslagene, skal jeg ikke her optage en Diskussion. Der er ført lange Debatter om dette Spørgsmaal, og jeg finder ingen Anledning til at genoptage dem eller gentage, hvad der er blevet sagt, men nu ligger Situationen paa dette Omraade politisk noget usædvanligt, Oppositionspartierne har nu lagt op til at tage en Kamp for at knække Fortsættelsen af Udstykningen efter 4. Oktober-Lovens Principper. Man betegner denne Form for Besiddelse som Statsfæste og karakteriserer den som allerede nævnt af flere før mig paa en Maade, der absolut maa give Ungdommen og Befolkningen et fuldkomment forkert Indtryk af denne Besiddelsesforms Art og Karakter. Ogsaa her ser man jo, hvor det konservative Folkepartis Ordfører (Christmas Møller) stikler til Venstre og animerer det til at rejse sig fuldt og helt mod denne Brugsform, som man ynder at kalde Statsfæste. Man fører sin Opposition saa vidt nu, at man tilstræber at standse hele den statsunderstøttede Udstykning, fordi man ikke længere vil tillade, at den Lov og de Principper, vi har arbejdet efter i 11 Aar, kan fortsættes et Aar endnu. Jeg vil gerne foruden de Argumenter, der er anført overfor en saadan Stilling til dette Spørgsmaal, have Lov til at anføre, at det